

Sütő Gábor *

A világhözvélemény megtévesztése (ÖNPROVOKÁCIÓ ÉS ÁLLAMKÖZI TERRORIZMUS)

A világhözpolitika sohasem volt mentes a megtévesztésektől, de 2001. szeptember 11-i gyalázatos amerikai-izraeli önprovokáció ürügyén a világhözra kényszerített államközi terrorizmus immár tizenöt éve kifejezetten ránehezedik a nemzetközi kapcsolatokra. Ugyanis minden állam tudja, hogy a kiinduló pont hazug, gondolatban akként is kezeli, de – talán csak Oroszország és egyes nyugati politikusok kivételével – nyilvánosan, lehet, hogy kényszerűen, de jó képet vág hozzá, s ha kell, még fel is mondja a leckét. Pedig a Világhözkereskedelmi Központ (WTC) toronyépületeinek lerombolása – 9-11, ahogy a világ nevezi – után mindössze néhány nap telt el és kiderült, **nem az és nem úgy történt, amit és ahogy el akartak hitetni a világhözgal**. Az önprovokáción alapuló megtévesztés fenntartása immár tizenöt éven át a maga nemében gyászos rekord. Mivel a világ nem meri leleplezni, a mögötte rejlő alattomos szándék ma is mérgezi és meghatározza a nemzetközi politikát. A nyomában eluralkodott agresszió, terrorizmus, népvándoroltatás és népiirtás ugyanazon elkövetők keze nyomát viseli.

A nemzetközi közvélemény félrevezetése

A hivatalos amerikai változat szerint iszlám terroristák beszivárogtak az USA-ba, s papírvágó késekkel felfegyverkezve eltérítettek négy utasszállító repülőgépet. Kettőt nekivezetek a Világhözkereskedelmi Központ két toronyépületének, amelyek ettől összedőltek, a harmadikat a Pentagonnak, a negyedik pedig az utasok ellenállása nyomán kialakult közelharc miatt Pennsylvániában lezuhant. Mindezt az Al Khaida, személyesen Oszama bin Laden szervezte meg és irányította az afganisztáni hegyek egyik barlangjából.

E hivatalos változatban egyetlen állítás sem igaz! A világ már rég tudja, a hírközlő eszközök és a politikusok többsége mégis ezt sulykolja a közvéleménybe a mai napig. Országgyűlési képviselőink tudják, mi a valós helyzet, de mindaddig nem akadt, aki kimondta volna, vagy legalább sejtette volna az igazat. Pontosabban, tetszik egyeseknek, vagy nem, valaki mégiscsak akadt: Csurka István az Országgyűlésben már szeptember 24-én találóan elemezte a lényegét: „Szeptember 11-én átléptünk a terrorizmus elleni harc által történő világhözkézbentartás rendszerébe. Ennek az új rendszernek a bizonytalanság és az ostobaság a legjellemzőbb tulajdonsága. Jelenleg nem egy háborúba készül, katonailag szükséges szövetség szervezése folyik, hanem a világhözközvélemény áthangolása. A globalista világhözközvélemény átszervezésének kezdetét egy minden képzeletet felülmúlóan kegyetlen, de elektronikai pontossággal kivitelezett terrorcselekmény jelenti, amelynek a végső okát, kivitelezőit, céljait nem ismerjük, a követ-

kezményeit azonban igen." Ha mások nem merik kimondani az igazat, akkor legalább hallgatnának. Ehelyett, ha esetleg kényszerből is, de manipulálnak bennünket, szolgálják az idegen érdekeket. Azon nincs mit csodálkozni, hogy az álbaldali és neoliberális ellenzéki politikusok között nem akadt egyetlen sem, aki kételyét fejezte volna ki, de elszomorító, hogy a jobboldaliak, a nemzetiek is hallgatásba burkolóznak. Nem vigasztaló, hogy sok más országban hasonló a helyzet. Pedig amíg e hazugsággal és a folytatásaként nyakunkba zúdult Afganisztán és Irak, majd Szíria elleni agresszióval, az „arab tavasszal”, az államközi terrorizmussal, a népvándorlással kapcsolatban a megtévesztés uralja a politikusokat, nem számíthatunk a nemzetállamok javát szolgáló kibontakozásra.

Történik mindez annak ellenére, hogy röviddel 2001. szeptember 11-ét követően, **elsősorban magában az USA-ban**, majd a világban egyre többen megkérdőjelezték a hivatalos változat valamennyi részletét, leplezték a vérlázító amerikai-izraeli önprovokációt.

"A 9-11 művelet: Nem is voltak öngyilkos pilóták" adja hírül Carol Valentin már 2001. október 5-én, Interneten megjelentetett elemzése, s hitelt érdemlő műszaki magyarázatokkal igazolja, hogy távirányított gépek csapódtak a toronyépületekbe. Joe Vials ugyanekkor közétett "*Célra irányítás: repülőgépek elektronikus eltérítése a WTC elleni támadásra*" című tanulmánya azonos következtetésre jut.

Tucatnyi hasonló amerikai leleplezést követően világszerte megindult az elemzési-tájékoztatási áradat. Tanulmányok, filmek, könyvek tucatjai születtek, amelyek az akkor még cenzúrázatlan tv-felvételek és egyéb részletek szakmai elemzésével, szemtanúk kijelentéseivel bizonyították, hogy "megrendezett terrorizmusról" volt szó. Párizsban már 2002-ben megjelent Thierry Meyssan "*Iszonyatos machináció*" című, a hivatalos beállítást lépésenként cáfoló könyve. Az USA-ban is kiadták, de akkora nyomást gyakoroltak a kiadóra, hogy beszüntette az árusítást. Jimmy Walter amerikai milliós, építési vállalkozó "*Konfrontáció a nyilvánvalóval*", "*9-11 újratárgyalása*" című tanulmányaiban meggyőzően cáfolta a hivatalos változatot, de az FBI annyira ráijesztett, hogy el kellett hagynia az USA-t. Antonio Martino akkori olasz hadügyminiszter, **NATO-szövetséges, sem a levegőbe beszélt**, amikor leszögezte, hogy bin Laden és az Al Khaida másodlagos szerepet ha játszott, a fő bűnösüket egészen másutt kell keresni. Giulietto Chiesa, olasz EU parlamenti képviselő pedig a "*Nulla*" c. Brüsszelben bemutatott filmjében bizonyította, hogy **a hivatalos verzió távolról sem hasonlít az igazságra**. Valamennyi említett és szinte minden más elemzés, köztük az ugyancsak NATO-szövetséges Cossiga volt olasz köztársasági elnök az elemzésében, vagy Bülow német titokminiszter a könyvében, arra a következtetésre jutott, hogy az amerikai és az izraeli titkos szolgálat összeküvése, önprovokációja volt, amire nemcsak cáfolhatatlan tényeket, hanem személyes tanúk sokaságának meggyőző állításait sorolták. Michael Moor "*Fahrenheit 9-11*" c. filmje ugyancsak kétségbe vonta a hivatalos verziót. De rendelkezésre állt a London Telegraph 2002. okt. 8-i közlése is, miszerint az IRA lehallgatta Bush elnök és Blair miniszterelnök telefonbeszélgetését, amelyből kiderül, hogy Bush előre tudott 9-11-ről. "*Loose Change*" címmel jelent meg amerikai szerzők internetes filmje, amely ugyancsak ki-

fejezetten az amerikai politikusokat és hatóságokat teszi felelőssé a történetekért. David R. Griffin teológus professzor "*Új Pearl-Harbour*" című könyvében szintén egyértelműen az amerikai politikai vezetést vádolta terrorizmussal. Naum Chomsky neves amerikai nyelvész és politológus is "*vezető terrorista államnak*" minősítette az USA-t. – És sorolhatnánk.

A legárulkodóbb, hogy e leleplezéseket sohasem cáfolatok követték, hanem a szerzők elítélése, befeketítése, üldözése, fenyegetése, vádolása "összeesküvés elmélet" tákolásával, azaz szellemi-politikai terrorizmus, ami önmagában is bizonyítja, hogy nem áll rendelkezésre a hivatalos változatot alátámasztó tényanyag. Ellenkezőleg, minél több részlet kerül elő, a rejtélyek, megválaszolandó kérdések száma egyre növekszik, s annak vagyunk tanúi, hogy a látványosság igényével megrendezett bizonyítékok is sorra látványosan a kigondolódik ellen fordulnak. Vegyük sorra a fontosabbakat.

Mit is látunk a filmen?

Ki ne látta volna a filmet, amely bizonyítéknak készült. Az is, csak éppen arra, hogy nem az történt, amit láttatni akarnak. A világszerte számtalanszor bemutatott film kellő és okszerű megértése céljából fogalmazzuk meg magunknak, mit is látunk: valakik kamerával felmennek egy new-yorki felhőkarcolóba, ahonnan jó rálátás nyílik a WTC tornyokra. Pásztázzák az égboltot, annak ellenére, hogy New York felett repülési tilalom van, nincs mit felvenni. Hirtelen azonban mégis megjelenik egy repülőgép, s a kamera követi, amint becsapódik a WTC északi tornyába. A filmezők azonban nem rohannak előhívni, és drága pénzért értékesíteni a szenzációs felvételt, hanem várnak, mintha tudnák, hogy valami még történik. A füstölgő északi toronyról céltudatosan elfordítják a kamerát távolra, ahol feltűnik egy másik közeledő repülőgép, és követik a becsapódását a déli toronyba. Szembetűnően nem fókuszálnak azonban olyan közelre, hogy megállapítható lenne a repülőgépek típusa, vagy a kereskedelmi jelzése, ami eleve gyanút kelt.

A hivatalos változat szerint véletlenül készült amatőr felvétel, bár egyetlen komoly elemzés nem minősíti annak, sőt kifejezetten profinak tűnik, különösen annak a ténynek a fényében, hogy fő bizonyítékként terjesztették a világban. Az első becsapódásra nincs is más ismert bizonyíték; a tv-társaságok csak a két becsapódás között kezdtek a helyszínrre érkezni és filmezni a füstölgő tornyokat, majd összeomlásukat. Annál inkább profinak tekinthető, mert sorban merültek fel további gyanút keltő tények: ki juttathatta el nyolc perc alatt a vidéken tartózkodó Bush elnökhöz? Egy véletlenül filmező amatőrnek nem lehet akkora politikai és olyan műszaki lehetősége, hogy rákapcsolódjon az elnök zárt tv-láncára. A további kételyeket pedig éppen magának az elnöknek a helyzethez nem illő magatartása szüli.

Az elnök aznapi programja

Indokolt gondolkodva áttekinteni Bush programját is, mert rájövünk, bizony, több köze lehetett az eseményhez, mint gondolnánk.

A becsapódások 8:45 és 9:03 perckor történtek, 9:11 perckor pedig a Floridában, iskolalátogatáson tartózkodó Bush a limuzinja zárt tv-láncán látja a filmet. Ez csakis úgy kivitelezhető, ha előre meg van szervezve. Az első becsapódást követően, amit közöltek vele, Bush annyit mond az iskola igazgatójának, hogy egy repülő becsapódott WTC-be, de mi folytatjuk az olvasást, és tovább olvasta a gyerekeknek "Az én házi kecském" című mesét. Ám félóra sem telik el, jön a mese a felnőtteknek: Bush immár a tv-ben terem és leírt beszédet olvas fel 9:30-kor Bejelenti, hogy iszlám terroristák támadást intéztek az USA ellen, és **háborúval fenyegette meg a terroristákat bűjtató államokat, pedig ekkor még semmi, de semmi bizonyíték nem volt a kezében.** Később is csak a bostoni reptér mellett állítólag egy kocsiban talált arab nyelvű Korán és pilóta tankönyv, valamint az egyik terrorista megmagyarázhatatlan módon épen maradt útlevelével, valamint egy hamisítványnak tűnő búcsúlevele lett az összes bizonyíték. Ám Bush ismerte a forgatókönyvet, tudta mi következik, s máris megfenyegette "a terroristákat bűjtató államokat".

Úgyszintén árulkodó, hogy a hivatalos változat szerint ekkor egy eltérített gép még Washington felé tartott, de ez senkit nem zavart: senki nem adott parancsot sem a Fehér Ház, sem a Pentagon evakuálására, sem a repülő lelövésére. Bush sem hagyta abba az iskola-látogatást, sem a többi programját, nem menekült óvóhelyre, **intézkedéseket sem foganatosított, aminek csak egyetlen magyarázata lehet: tudta, hogy nincs veszélyben sem az USA, sem ő.**

Alig fejezte be a tv-beszédét, 9:47 perckor, a világ egyik legjobban biztosított épületébe, a Pentagonba, melynek saját védelmi radar- és rakétarendszere van, állítólag becsapódott az említett repülőgép, pedig ekkor már a legnagyobb készültség végre el volt rendelve. (Tehát a hivatalos változat maga állítja, hogy a „terroristák által irányított” harmadik gép az első kettő becsapódását követően még több mind egy órát szabadon repült az amerikai légtérben, miközben azok, akiknek le kellett volna lőniük, nyugodtan hallgatták elnökük tv-beszédét). A fotókon azonban 19 méteres egyemeletnyi becsapódási rés látszik, holott egy Boeing 767 szárnyfesztávolsága 40 méter és háromemeletnyi magas. Érdekes módon repülőgép-maradványokat, kerozin égésnyomokat és holttesteket sem találtak. Itt sem az történt tehát, amit el akarnak hitetni. Ráadásul a terroristák igen kíméleteseknek bizonyultak, mert az épület éppen felújítás alatt lévő szakaszát célozták meg, amely emiatt már három hónapja üres volt. Szakértők szerint azonban a Pentagon e részének megközelítése repülővel a közeli épületek és műtárgyak elhelyezkedése miatt lehetetlen. Akadtak is szemtanúk, akik szerint rakétaszerű tárgy csapódott be, amelynek a hangja sem hasonlított egyáltalán repülőére.

A sajtóhoz percekben belül eljuttatott nyilvánvalóan előre megírt közlemény is Bush beszédét követi. Később megnevezik a feltételezett elkövetőket is. A közlemény megfogalmazta az összeesküvés elméletet is: az iszlám terrorizmus összeesküdött az USA ellen.

Igen, volt összeesküvés, de ismét csak nem azok esküdtek össze, akikre ezt rá akarják fogni. **Mintha csak ezt kívánná önmaga is megerősíteni, és a valódi összeesküvők körére rámutatni, Bush még az-**

nap délután, nyugodtan, mintha semmi sem történt volna, elutazott a nebrascai katonai bázisra, adott esetben egy fölöttébb gyanút kel­ tő találkozóra. Nem másokkal, mint azoknak a főleg izraeli érdekeltségű multinacionális vállalatoknak a vezetőivel, amelyeknek a hivatalai elpusztul­ tak a WTC tornyokban, de akiket elővigyázatosságból még előző nap jóté­ konysági rendezvényre hívott meg ide nem más, mint Warren Buffet, a "Coca-Cola" elnöke és egyben a "Washington Post" tulajdonosa. Bush itt nemcsak azért parolázhatott nyugodtan, mert tudta, hogy sem az USA, sem ő nincs veszélyben, hanem azért is, mert a saját alkotmányos hatáskörét csorbítva, még 2001 májusában teljhatalmat adott az Izrael-párti neokonok fő képviselőjének, Cheney alelnöknek mind az akkori 46 titkosszolgálatnak a felügyeletére, akinek így – Bush távollétében, hiszen az elnök tekintélyét mégiscsak meg kell menteni a vidéki úttal – minden szál összefutott a ke­ zében.

Magas szinten és hírszerzési vonalon figyelmesen össze volt itt han­ golva minden.

Árulkodó a merénylet időpontja is: a WTC-ben 10 óra körül kezdődött a munka, s egy adott pillanatban akár ötvenezer emberi is tartózkodhatott ott. A nyilvánvalóan kárt és emberi áldozatot célzó terroristáknak tehát ek­ kor kellett volna elkövetni a merényletet, de az jóval 9 óra előtt történt, amikor még csak a „feláldozható” kiszolgáló személyzet tartózkodott a to­ ronyépületekben. Az amerikai hírközlő eszközök arról is sokszor és nyíltan tudósítottak, hogy a zsidó származásúakat figyelmeztették, ne menjenek be dolgozni. Több tanulmány egyenesen azt állítja, hogy a 9-11-ben főleg izra­ eliek játszottak főszerepet, mert a CIA amerikai földön amerikai állampol­ gárok meggyilkolását hagyományosan nem vállalja. Tény, hogy 9-11-et kö­ vetően az USA, a látszat kedvéért, több tucat izraeli állampolgárt kiutasít­ tott.

Minden világos máris, ám a további elemzés tartogat még meglepeté­ seket.

Hogyan sikerülhetett?

Egy óra leforgása alatt Boston, Dulles és Newark repülőtereiről négy teletankolt, Boeing 767-es utasszállító összehangolt indítása (Bostonból kettő), majd eltérítése, amelyeken az ülőhelyeknek csak negyede foglalt, ugyan melyik külföldi terrorszervezet lenne képes elérni, hogy hosszútávú járatokat ilyen veszteségesen indítsanak? És néhány külföldi személy papír­ vágó késekkel hogyan képes úrrá lenni mindenkin, beleértve a kiképzett személyzetet és a "légi marsalloknak" nevezett biztonsági tiszteket? Ho­ gyan tudták a közismerten szigorú repülőtéri biztonsági rendszert kijátsza­ ni? Ráadásul a később azonosított **terroristák – akiknek egy része körö­ zés alatt állt – a saját nevükre foglaltak helyet és kamerák rögzítet­ ték a minden lépésüket, hogy utólag bizonyíthassák ottlétüket!**

Abszurdum feltételezni, hogy ilyen körülmények között sikerült az el­ térítés. Mint ahogy az is, hogy sem a pilóták, sem a légi marsallók, sem a repülőterek és az illetékes szervek nem alkalmazták a repülőgép­ eltérítésekre vonatkozó hatályos operatív eljárásokat és szabályokat. Az

eltérített gépeket jóval azelőtt el tudták volna fogni, s engedetlenség esetén le tudták volna lőni, mielőtt elérték a tornyokat. Kötelező előírás, hogy a légierő a legkisebb kétely esetén így járjon el. 2000-ben 67 ilyen sikeres operációt hajtott végre a riasztástól számítva mindössze néhány perc alatt. Az erre kijelölt és állandó készenlétségben álló vadászgépek területi elhelyezése ugyanis olyan, hogy 2–3 perc alatt bárhova odaérnek. Annál inkább képesek lettek volna rá, mert **a légierő éppen ezen a napon (!) hasonló terrorista támadást elhárító gyakorlatot tartott, így a felelősök később azzal védekezhettek, azt hitték, hogy mindaz, ami történik, a gyakorlat része.**

Katonai vonalon is szépen össze volt itt hangolva minden.

Az első gép eltérését 8:14-kor észlelték, de 32 percig nyugodtan repült (Persze, látni fogjuk, nem ez a gép, hanem a vele párhuzamosan azonos útvonalra állított távirányítású gép!) és egyetlen vadászgép nem kapott parancsot még a felszállásra sem, nemhogy az elfogására, vagy a lelövésére. Ugyanez történt a többi gép esetében is. Még az első becsapódás után is bőven lett volna idő a másik három gép elfogására, de ilyen parancs ekkor sem érkezett. Az egyesített vezérkari főnökség feje minderre azt a katona szájából nevetségesen hangzó választ adta, hogy ilyen parancsot csak azt követően adtak ki, ahogy a Pentagonba becsapódott az utolsó gép. (Tudták, hogy az utolsó?!) Más tábornokok is elismerték, hogy ilyen parancsot csak az eltérítés jelzését követően egy órával adtak ki. Később megjelentek az eset súlyosságát enyhíteni igyekvő közlemények, miszerint már nem volt elég idő a megelőzésre. Egy távoli bázis vadászgépeit ugyanis tényleg riasztották, amelyek azonban gyanúsán lassan, az 1850 km/óra sebesség helyett 700 km-el repültek, ráadásul a tornyok irányába nem pedig az elfogandó gépekhez közelítettek. Végül 9:25-kor pedig a Pentagon és a légierő főparancsnoka eleve minden felszállást letiltott. Később mindez több változatban is keringett, de a lényegét nem tisztázták, sőt olyan állítás tartja magát – s ezt szinte valamennyi forrásmunka idézi – hogy **egy titokzatos magas rangú személy – a későbbiekben kiderült, hogy minden bizonnyal Cheney alelnökről van szó – parancsot adott a légierőnek a be nem avatkozásra.** Az eltérített repülőgépekkel kapcsolatos légügyi intézkedésekről (illetve mulasztásokról) három hivatalos változat is megjelent, amiből csak egy magától értetődő következtetés vonható le: egyik sem igaz! Csak azért nem sikerült megakadályozni az akciót, mert valakik nem akarták. Joggal néznének bolondnak bárkit, aki mindezt a terroristák véletlen szerencséjének, vagy pláne tudatos akciója eredményének tekinti.

Márpedig Bush és a mögötte álló erők éppen ezt követelték meg az amerikaiaktól, sőt a világtól!

A tornyok összeomlása

Hihető-e, hogy a toronyépületekbe beépített tornyonként 200.000 tonna acél csak úgy összerogy, hiszen az acél 1300°C-on olvad, a kerozin pedig maximum 800°C-on ég, de csak optimális égéskörülmények között. A toronyépület acél, beton és azbeszt közege viszont nem minősíthető ilyennek. Ezért tüzet alig is látunk, csak gomolygó fekete füstöt. A tűzoltók, akik

szakértőnek mondhatók, nyugodtan felmentek a 78. emeletig, mert meg voltak arról győződve, hogy nincsenek közvetlen veszélyben, az épület nem rogyhat össze. (Az áldozatok jelentős része tűzoltó volt).

Az épületekből kimenekültek azonban, egymástól függetlenül, élő TV-adásokban számoltak be róla, hogy sorozatos robbanásokat észleltek. A tűzoltók jegyzőkönyvbe mondták, hogy látták és hallották a kisebb robbanásokat, s ez az eredeti – de azóta cenzúrázott – tv-filmeken is látszik. A tornyok precízen zuhantak önmagukba. Robbantási szakértők szerint, a romok helyzetét látva, az épületeket robbanóanyag segítségével döntötték romba. A 110-emeletes tornyok közelében ugyancsak felhőkarcolók álltak, de bennük semmi kár nem esett. Megtörténhetett volna, hogy az egyik oldalán, középtájon meggyengült torony a saját súlya alatt megbicsaklik és rádől az alacsonyabb szomszédos épületekre. Nemcsak ez nem fordult elő, hanem – Éppen ezt elkerülendő! – a tornyok mérnöki pontossággal szabályszerűen, felülről lefelé haladva, egyik emeletről a másikra, önmagukba rogytak, pontosan úgy, ahogy a régi épületeket felrobbantják. És ez is történt, hiszen az eredeti felvételek tanúsága szerint a még ép felső emeletekről kiindulva, ahova semmi nem csapódott be, hirtelen minden oldalon robbanásszerű füstpamacsok jelentek meg, de **a füst nem felfelé szállt, ahogy természetes lenne, hanem lefelé terjedt**, szemléltetve és bizonyítva az emeletenkénti robbantás-sorozat ugyancsak lefelé haladó menetét. Ezt is láthatta a világ, hiszen ekkor már számos tv-társaság filmezte az eseményt. Ha nem lettek volna ilyen robbantások, legalább az alsó 30-40 emelet acélvázának mindenképpen állva kellett volna maradnia. De egyformán porig összeomlott mindkét toronyépület!

Mi több, a déli toronyba 18 perccel később és eléggé oldalt ütközött gép a fő tartó acélvázat nem is sértette, s a kerozin nagy része sem került be az épületbe, hogy gyengíthesse az acélvázat, hanem a levegőben robbant fel, ezért tüzet csak itt látunk, azt is az épületen kívül, a levegőben. Mégis ez a torony omlott össze először, ami ismét csak azt bizonyítja, hogy nem tűz okozta a tornyok összeomlását.

Hamarosan ki is derült, hogy a művelet előtti hetekben biztonsági szakemberek, akiket – nyilván nem véletlenül – Bush egyik testvére vezetett (!), többször kiürítették a toronyépületeket, sokszor volt áramszünet (azaz a megfigyelő kamerák nem működtek), eltávolították a robbanóanyag észlelésére az épületekben szolgáló kutyákat, és nagy porral járó belső munkálatokat végeztek. Bebizonyosodott, hogy az emeleteket szupertermittel (orosz elemzések szerint az alagsorban mini plutóniumbombával) aknázták alá. E robbanóanyag tüze olthatatlan és olyan hőmérsékletet teremt, hogy pillanatok alatt elporítja a betont és elpárologtatja az acélt. Német és dán tudósok a portengerből vett mintákban apró acélgolyócskákat találtak, amelyek csak úgy keletkezhettek, hogy a szupertermitt elpárologtatta az acélt, amely a levegővel érintkezve lehűlt és kicsapódott. Az elporított beton pedig a filmekben látható több tízelemtényi porrá vált, amely teljesen elborította a környéket.

Műszakilag is össze volt itt hangolva és kellően meg volt szervezve minden.

A merényletet senki nem vállalta magára

Pedig nagy hőstettnek tekinthette volna bármely iszlám terrorista. És ha ők tették volna, vállalták volna, ahogy más akcióikat vállalták is. (Madridi vasút, londoni metró, stb.) A világközvélemény szokatlannak is találta, hogy senki nem vállalta, még az elkövetőnek kikiáltott Al Khaida és Oszama bin Laden sem. Fenyegető nyilatkozatokat tettek, de nem mondták ki, hogy ők követték el a merényletet. Ezért gyorsan bizonyítékokat kellett keresni. Ez csak hónapokkal később "sikerült", amikor már javában folyt a „terrorel- lenes háborúnak” nevezett agresszió Afganisztán ellen, és kezdett kiütköz- ni, hogy nem lesz diadalmenet. 2001 decemberében került elő egy video- felvétel, amit állítólag amerikai csapatok véletlenül találtak egy afgán város romjai között. (Az amerikai katonák kultúra iránti érdeklődése akkora, hogy minden talált videokazettát megnéznek?) A felvétel nagyon sötét, a hang- minőség igen gyenge, s a döntő mondatok elhangzásakor az állítólagos bin Laden arca nem is látszik. Bin Laden ismerői szerint nem az ő hangja és beszédstílusa hallható a felvételen. Nagyon valószínűtlen is, hogy bin Laden egy videokamera előtt dicsekedne a merénylettel, s a menekülő Al Khaida tagok pont ezt a videofelvételt felejtették volna magukkal vinni! De bin La- den maga is tagadta, hogy ezen a felvételen ő szerepel (!), és bár egyéb nyilatkozataiban az USA-ra mért büntetésnek minősítette a történeteket, to- vábbi csapásokkal is fenyegetett, de egyértelműen sohasem vállalta 9-11 elkövetését. S amit e felvételen mond az állítólagos bin Laden az gyakorla- tilag lehetetlen is: mégpedig, hogy a merényleteket ő és Mohammed Atta szervezték meg Afganisztánból és az arab országokból, s a társaik a me- rényletekig nem is tudták mi az akció célja. – Hát, ehhez képest egész jól sikerült!

Gyanús körülmény, hogy **a repülőgép személyzetének, utasainak, terroristáknak a holttestét a két torony romjai között nem találták.** DNS alapján azonosították a terroristákat – mondja mégis a hivatalos köz- lés. Sok ezer tonna berendezés és vasbeton elég, de az emberi test meg- marad? Az amerikaiak által megadott 19 elpusztult terroristából egyébként öten élőknek bizonyultak, s közelében sem voltak az eseményeknek, s az egyikük még tv-interjút is adott Casablancában. A fő terrorista, Mohamed Atta állítólagos búcsúlevele pedig olyan vallási kifejezéseket tartalmaz, amelyek az iszlámban nem, de a protestáns vallásban annál inkább haszná- latosak. Az USA tehát utólag sem tudott bizonyítékokat szerezni az állítóla- gos elkövetők ellen. Az összes bizonyíték annyi, hogy ott voltak az eltérített gépeken és ők is áldozatul estek.

Mi történt valójában?

Nem kizárható, hogy volt arab-izlám indíttatású USA-ellenes szer- vezkedés, amiről a CIA és a Mosszad időben értesült és a már régebben ki- dolgozott világhatalmi stratégiai célok elősegítése érdekében ráépültek, fel- áldozták a két tornyot és a benne tartózkodó saját állampolgáraikat. A vi- lágsajtó azonban az amerikai-izraeli (néha az angolt is említik) politikai ve- zetés részéről hallgatólagosan jóváhagyott Mosszad-CIA összeesküvést va-

lószerűsíti, mivel a mellette szóló politikai és gazdasági érvek több mint nyomósak. A bevezetőben említett és egyéb amerikai elemzések is, valamint a szakértők ugyanezt az összeesküvést erősítik meg, s kisebb-nagyobb eltérésekkel, de a lényegét illetően eléggé egybehangzóan a következő változatot tartják a legvalószínűbbnek.

A terroristákat felültetik a kijelölt eltérítendő gépekre, úgy, hogy a reptéri kamerák rögzítsék őket. Meglepő, de itt a hivatalos változattal egybeeső mozzanat következik: a gépeket tényleg eltérítették. Csakhogy ismét nem azok, akikre ráfogták és nem oda! Egy bizonyos repülési idő után, amikor mind a négy járat egymáshoz közel tartózkodott a légtérben, a pilótákat figyelmeztették, hogy támadás érte az USA-t, szálljanak le azonnal a legközelebbi katonai reptéren. (Egyes katonai szakértők a nyugat-virginiai Charleston melletti Yeager bázisra tippelnek). Az egyik gép utasait nem engedik kiszállni, hanem a másik három gép valamennyi utasát a gépszemélyzettel és a terroristákkal együtt erre ültetik fel, összesen 254 fő, s azaz, hogy menekítik őket, elindítják Pennsylvania felé, ahol ismeretlen okból lezuhan. Állítólag ezen a gépen folyt közelharc a terroristákkal és a mobilhívások is erről történtek. De a szakértők szerint tíz kilométeres magasságból közel ezer kilométeres sebességgel haladó repülőből ekkor még a sikeres mobilhívás valószínűsége egy a tízezerhez; itt azonban állítólag két ilyen hívás is volt. A szövegeik is megjelentek, de arab terroristákat nem említenek. Az egyik így kezdődik: "*Szerbusz mama, én Mark Bingham vagyok!*" Így ez a "bizonyíték" is a kiagyalóik ellen fordult, mintsem bármit is bizonyítson azon kívül, hogy ez az utas a gépen tartózkodott. A mama és a fia ugyanis nyilván nem először beszélt egymással telefonon, bemutatkozás nélkül is ismerték egymás hangját, s egyébként is ki az a gyermek, aki a kereszt- és vezetéknevéen mutatkozik be a mamájának? Itt csak azt kellett bizonyítani, hogy Pennsylvania felé repül egy gép, amelyen valami probléma keletkezett, ezért lezuhant.

Az említett forrásmunkák szerint jelek mutatnak arra, hogy a későn felszállt vadászgépek ezt a repülőt lőtték le (más elméletek szerint robbanóanyaggal is megpakolták, és távirányítással felrobbantották), hogy eltűnjenek a tanúkat. Ennek a helyszínét azonban titok fedi. A mentőket egy másik helyszínre irányították, akik ott alig találtak roncsokat, holttesteket pedig itt sem.

Profi módon meg volt szervezve, hogy minden szerencsétlen tanú – gyanútlan és ártalmatlan utas, gépszemélyzet és terrorista – eltűnjön.

De akkor mi csapódott be a tornyokba?

A New Yorkba tartó két géppel párhuzamosan ugyanazon az útvonalon robbanóanyaggal megpakolt távirányítású gépeket indítottak és ezek csapódtak be a két toronyba. (Közismert, hogy a Nortroph Grumman cég – éppen a gépeltérítések ellen – kidolgozta a repülőgépek automata távirányítási rendszerét. Az ezzel felszerelt gépeket a pilóta akaratától függetlenül visszavezethetik a repülőtérré. A rendszer arra is alkalmas, hogy földi szimulátorral vezérelve pilóta nélkül vezessen repülőgépet akármilyen útvonalon és végrehajtsa bármilyen manővert.)

A katonai repülőtéren azonban tárgyi bizonyítékként ott maradt még három repülőgép, amelyeket a lajstromszámok és egyéb jelzések alapján könnyen azonosítani lehet. Ezeket felszerelték távirányító rendszerrel, és az éj leple alatt elindították az óceán felé, olyan irányba, hogy messze elkerüljenek minden hajó- és légiforgalmi útvonalat, s a megfelelő helyen az óceánba irányították, vagy robbantották őket.

Most már csak a műveleti központ eltüntetése maradt hátra, ugyanis valahonnan mindezt elektronikusan vezérelni kellett. Ezért övezte és övezi még ma is mély hallgatás, hogy délután ugyanolyan rejtélyes módon szabályosan **önmagába omlott a szomszédos WTC-7 elnevezésű 47emeletes toronyház is, amelyet pedig semmilyen támadás nem ért, tűz sem keletkezett benne.** Nem egyszerű irodaház volt: itt kapott helyet CIA és a Pentagon egy-egy részlege, valamint a Rendkívüli Helyzetek Szövetségi Hivatala (FEMA, amit több elemzés "titkos kormánynak" minősít, s amelyet az alkotmány és a kongresszus mellőzésével, de még a CIA-tól, FBI-tól, minden hatalmi szervtől függetlenül hoztak létre rendkívül széles jogkörrel), amelynek a feladata éppen a természeti katasztrófák, nukleáris és a terrortámadások következményeinek elhárítása. Értettek hát ahhoz, amit itt végeztek minden ellenőrzés nélkül. Az elemzések szerint e rendkívüli biztonsági intézkedésekkel védelmeszt épületből folyt a távirányítású gépek elektronikus rávezetése a toronyokra. A becsapódások után villámgyorsan kiürítették, ezért holttestek itt sem voltak, de két gikszer itt is bekövetkezett. A második távirányítású gépet nem sikerült egyenesen ütköztetni a déli toronnyal, hanem majdnem önmagukra irányították. **A BBC TV pedig húsz perccel az épület összeomlása előtt jelentette, hogy ez az épület is összeomlott, miközben a háttérben hosszan mutatta a még teljes épségben álló felhőkarcolót.** (Lehet, hogy a brit kollégák megsejtettek valamit, s bedugtak egy löcsöt a küllők közé, hogy az amerikai kollégák szekere mégse szaladjon olyan simán.)

Már csak a három felhőkarcoló romjaitól kellett megszabadulni. A romokat eltakarították, az acélszerkezeteket (részint beolvasztva) eladták Kínának és Koreának, anélkül, hogy bármilyen vizsgálatnak vetették volna őket alá, sőt az erre irányuló civil és hivatali kezdeményezéseket le is tiltották. Önmagában e tény is mindent elárul.

A tanúk és a bizonyítékok eltűntek, kezdődhet a terroristaellenes háború. És tudjuk, hogy el is kezdődött. **De ahol hamis a kiinduló pont, ott hamis az egész folyamat, minek okán a gondosan megtervezett bizonyítékok is eleve a visszájára fordultak.**

Gyanús ügyletek

2001. július 26-án Silverstein izraeli ingatlan-spekuláns mindkét WTC torony bérleti jogát megszerezte nagyon előnyös feltételek mellett. Azonnal 3,55 milliárd dollárra biztosította a WTC komplexumot, mintha csak sejtette volna, hogy valami bekövetkezik.

Magas rangú amerikai személyiségek a kormány és a CIA köreiből, röviddel szeptember 11. előtt eladták a légitársaságokban lévő részvény-csomagjaikat. A sajtó szerint a legaktívabb a CIA egyik végrehajtó igazga-

tója volt. Hivatalosan közölték, hogy az eladásokat kivizsgálják, de semmi nem történt és az ügyet többet fel sem említették a médiában. Röviddel az esemény előtt az eltérítendő gépeket birtokló "United Airlines" tőzsdei részvényei 42%-ot, az "American Airlinesé" pedig 39%-ot estek, majd 3 nappal előtte 1200%-ra szökött az árfolyamuk, s amerikai sajtóhírek szerint valakik ezen jól meggazdagodtak.

Ezzel párhuzamosan gyanús változásokat regisztráltak a "Morgan Stanley", a "Merrill Lynch" és más olyan társaságok részvényeinek értékelésében és biztosítási kötvényeikben, amelyeknek az irodái a két toronyban voltak.

A leggyanúsabb, hogy bár ezek és egyéb hasonló ügyletek a sajtóban napvilágra kerültek, azaz a közvélemény tudott róluk, vizsgálóbizottságok nem foglalkoztak velük, s az FBI sem indított semmilyen vizsgálatot. Túl feltűnő ennyi elnézés és véletlen.

Mint ahogy nem véletlen a világtörténelem legmisztikusabb pénzügyi botránya, amely egy nappal előbb, szeptember 10-én következett be és azóta is elhallgatják. Rumsfeld védelmi miniszter bejelentette, hogy a Pentagon kasszájából eltűnt 2,3 billió dollár. Felkutatására azonnal ráállított másfél száz revizort, akiket messze a felújítás alatti résztől helyezték el, nehogy a másnap oda becsapódó rakéta veszélyeztesse őket. A revizorok semmi nyomra nem bukkantak. Lehet, hogy ez volt a másnapi önprovokáció kivitelezőinek a bére és a hallgatásuk ára. Ha így volt, drágán vállalták, de tökéletes mérnöki munkát végeztek, politikailag, erkölcsileg azonban annál visszataszítóbbat. (A számítások nem hangzanak egybe, de 9-11 kapcsán mintegy 3000 ember vesztette életét, és 83 milliárd dollár anyagi kár keletkezett).

A manipuláció politikája

Az amerikai nagypolitikától nem idegen a manipuláció. Közismert, hogy Rooseveltnél tudott a Pearl-Harbour elleni japán támadásról, de szüksége volt ürügyre, hogy beléphessen a világháborúba, ezért feláldozta a saját tengerészeit és flottája egy részét.

Szaddam Husszein iraki elnök az USA által szállított biológiai és vegyi fegyverekkel 1980-1988 között háborút vívott az USA akkori ellensége, Irán ellen. (Id. Bush cége szállította a vegyi fegyvereket, s a cég akkori elnöke Hillary Clinton volt.) Amikor azonban 1990 augusztusában Irak inváziót indított Kuvait ellen, Id. Bush elnök 1990. szeptember 11-én beszédet tartott, azonnali katonai intervenciót helyezett kilátásba. Ekkor beszélt először a nyilvánosság előtt az Új világrendről, amelyet 9-11 kapcsán "vezettek be". Majd az amerikai kongresszus emberjogi bizottságában meghallgattak egy 15 éves kuwaiti kislányt, aki kijelentette, hogy egy kuwaiti kórházban önkéntes szolgálatot teljesített, s látta, amint iraki katonák kuwaiti csecsemőket kiszedtek az inkubátorokból, és a földre dobták őket. Id. Bush elnök gyakran ismételte ezt a történetet kiemelve, hogy 312 gyerek esett így áldozatul az iraki brutalitásnak. Később kiderült, hogy a washingtoni kuwaiti nagykövet lánya volt, akinek **engedélyezték, hogy hamis néven valótlanságokat állítson az amerikai kongresszus előtt.** Ez a bebizonyoso-

dott hazugság óriási botrányt szült, de ahogy keletkezett, úgy el is múlt. (Bár nem akárki, hanem a korábbi US védelmi miniszter Ramsey Clark vádiratot nyújtott be Id. Bush elnök ellen népiirtás és háborús bűntett címén, de a vádpontokat elejtették és a médiában is elhallgatták az ügyet. – A toronyépületekben elpusztultak családjai pedig a mai napig eredménytelenül perelik ifj. Busht). E háború főszereplői Bush elnök apja, valamint az akkori védelmi miniszter, később ifj. Bush alelnöke, Richard Cheney voltak.

Emlékezhethetünk arra is, hogy az Irak elleni háború annak ürügyén indult, hogy Irak tömegpusztító fegyverekkel rendelkezik, azonban ezúttal is önmaga az USA bizonyította, hogy az állítása nem igaz: a szárazföldi hadműveletek beindítása ugyanis eleve annak a tudatában történt, hogy Irak nem rendelkezik ilyen fegyverekkel, hiszen egy demokratikus állam, demokratikus elnöke – ekkor már az ifj. Bush – csak nem teszi ki csapatait tömegpusztító fegyverek csapásának?

Hivatalos vonalon manipulációval indult, folyt és zárult az egész 9-11 ügy. Nyilvánosságra került dokumentum szerint még 1993-ban a Pentagonban született meg a hátborzongató ötlet a WTC elleni támadásra. Megindították a pszichológiai előkészítését is. A hírközlésben, de még a művészi alkotásokban is rendszeressé vált az „arab terroristák” elleni hangulatkeltés. Film is született róla, hogy egy Bostonból induló gépet rávezettek a WTC-re, sőt „*Ideje felrobbantani*” címmel zenei album is jelent meg. A manipuláció az esemény bekövetkezése után is folytatódott: a Fehér Ház azonnal létrehozta a Kean-Zelikow **elnöki** vizsgálóbizottságot, hogy megakadályozza a Kongresszust az ilyenkor kötelező kongresszusi bizottság létrehozásában, amely esetleg kényelmetlen következtetésekre juthatott volna. Az alapvetően a FEMA közléseire szorítkozó bizottság jelentése még homályosabbá és hihetlenebbé tette az ügyet, de alapot szolgáltatott az „új világrendet” a mondvacsinált terrorizmus elleni harccal megteremteni akaró héjáknak és Izrael-párti neokonoknak.

Ezt bizonyítja az egy hét múlva elfogadott Patriot Act is, a hatalmas, mindenre kiterjedő törvényhalmaz, amelynek a kidolgozásához hosszú idő szükséges, azaz régen tervezték a bevezetését. Ki is derült, hogy évekkel ezelőtt kezdték el a kidolgozását, azaz a szabadságjogok megnyirbálását, függetlenül 9-11-től. E törvény amerikai megítélés szerint is alkotmányellenes, gyakorlatilag rendkívüli helyzet bevezetésével egyenlő. Sokan hadüzenet nélküli polgárháborúnak minősítik, és egyre több utalás történik arra, hogy az USA-ban erősödik a fasizálódás.

Megszólalnak-e valaha az illetékesek?

Az amerikai közvéleményben már tudatosult, hogy manipulációval áll szemben. A New York Times által végzett közvélemény-kutatás szerint négy amerikaiból három úgy véli, hogy a kormánynak nagyon is van mit takargatnia az ügyben. Nem hiszik el – ahogy a világ sem – hogy az USA ennyire meglephető és sebezhető! Azt is fel-felvetik, hogy amikor minden évben megemlékeznek 9-11 áldozatairól, az emlékezők között áhítatos képpel

többen ott állnak az amerikai és izraeli kitervelők és az elkövetők közül, és egyikőjük-másikójuk lelkiismeretének hamarosan meg kell szólalnia.

Az említett Chiesa-filmben már megszólalt Szaúd-Arábiában dolgozott amerikai konzul. Közölte, hogy a jövődöbeli „terroristák” egy része – akik nem kaphattak volna vízumot, mert tiltó listán szerepeltek – nála jelentkezett vízumért, amit ő megtagadott. Washingtonból azonban közvetlen utasítást kapott a vízumok kiadására! A „terroristákat” tehát titokban importálták, hogy majd legyjen kikre hárítani a felelősséget. Mi több, öten közülük – nyilván utólagos "bizonyíték" összetákolása céljából – a CIA titkos pilótatanfolyamán tanultak repülőgépet vezetni, de a nyilvánosságra került források szerint oktatóik a legjobbjukat is alkalmatlannak találták még egymotoros Cessna vezetésére is, nemhogy Boeing 767-esek bonyolult célravezetésre. Akkor honnan került elő hirtelen állítólag négy ilyen arab terrorista pilóta is?

A WTC egyik biztonsági vezetője utólag ugyancsak megerősítette, hogy az épületekben robbanások sorozata volt megfigyelhető. Az is kiderült, hogy a közelben telepített állandó földrengésjelző szeizmográfok rögzítették is e robbanásokat.

Amerikai építészek független bizottsága elemzést tett közre, amelyben egyértelműen leszögezik, hogy a tornyok csak a repülőgépek ütközése következtében nem omolhattak össze szabályos függőlegességgel. A tornyokat ugyanis eleve úgy tervezték, hogy több repülőgép egyidejű ütközését is kibírják, tehát csak belső szakszerűen előkészített robbantások okozhatták mindkét toronyépület egyformán szabályos és szimmetrikus összeomlását.

Ari Fleischer, a Fehér Ház szóvivője szerint a terroristák telefonon kapcsolatba léptek az amerikai titkosszolgálattal, s ehhez az elnöki hivatal azonosítási kódjait és rejtjelét használták. Azok pedig minden bizonnyal igen korlátozott körben lehettek ismertek. Ismerhette az a titokzatos magas rangú egyén is, aki be nem avatkozásra utasította a légierőt.

Feltételezhető, hogy a kínaiak és a koreaiak megvizsgálták a megvásárolt acélroncsokat, és egyszer majd előállnak a megállapításaikkal.

Maga Bush elnök is tett már egy nagyon is figyelemre méltó kijelentést 2008 decemberében, amikor újságírók azt kérdezték tőle, hogy mit minősít elnöksége legnagyobb sikerének és legnagyobb hibájának. Legnagyobb sikerének azt tartotta, hogy a 2008-ban kialakult gazdasági-pénzügyi válságot ellenőrzés alatt tudták tartani. A legnagyobb hibájának azonban azt tartotta, hogy téves információk alapján indított háborút Irak ellen. (Akkor, persze, azonnal ki kellett volna vonulni, kártérítést kellett volna fizetni, stb., de idáig nem merészkedett.)

Végül érdemes szót ejteni még egy illetékesről.

Kinek dolgozott bin Laden?

Az USA 25 millió dolláros vérdíjat tűzött ki egykori ügynöke és üzlettársa, bin Laden fejére (Középkori módszer a XXI. században) és Bush parancsot adott, hogy kerítsék elő élve, vagy halva. Afganisztánban mintegy harmincezer amerikai katona kereste bin Ladent, bevetették a "Delta" kü-

lönleges alakulat szakképzett katonáit, az elhíresült rangereket, majd a "zöldsapkásokat" is, de nem találták meg. Haszontalannak bizonyult a kémrepülőgépek, a kémszputnyikok keresése, de az afganisztáni hegyi barlangok szétbombázása is a bunkerfalat átütő bombákkal, a kiterjedt helyi titkosszolgálat, sőt médiumok és mágusok, sőt az "Árnyékfarkasoknak" nevezett indián nyomkeresők bevetése is. Állítólag többször a nyomában voltak, de mindig kicsúszott a kezeik közül; egyszer még azt is közölték, hogy egy mopeden menekült el előlük, ezért helikopterrel nem tudták utolérni. Ez az egész história már a nevetségesség határát súrolta, az a primitívség pedig egyenesen gyanúkeltő, hogy mindezeket az operációkat előzetesen nagy körítéssel meghirdették, mintegy figyelmeztetve bin Ladent, hogy mire készüljön. És bin Laden ezért hálás is volt; emlékezzünk rá, ahányszor csak esett Bush népszerűségi indexe, vagy súlyos belpolitikai problémája keletkezett, mindig tett egy harcias videó-nyilatkozatot, amelyre hivatkozva Bush folytathatta a kemény kéz politikáját a világban is és az USA-ban is.

Mindezek fényében kell-e magyarázni, hogy kinek kellett bin Laden? És milyen alapon feltételeznénk, hogy az USA ebben a kérdésben igazat mond, mikor a fenti súlyosabbnál súlyosabb kérdésekben a hazugsága bizonyosodott be?

Hab a tortán, hogy a világsajtóban nyilvánosságra került tények fényében az USA kénytelen volt elismerni, még 2001 nyarán az amerikai titkosszolgálat egyik rezidense személyesen találkozott bin Ladennel. Magyarázat azonban nem következett. Pedig hallatlanul érdekesítő lenne megtudni, miért jött létre a találkozó, s mit egyeztettek. Ehelyett az USA szeptember 18-án ultimátumszerűen bin Laden kiadását követelte Afganisztántól. A tálibok intelligens és a nemzetközi joggal összhangban álló választ adtak: kiadják, ha az USA tényekkel bizonyítja, hogy ő követte el a merényletet! Erre, természetesen, nem került sor, **a logikus válasz** azonban annyira feldühítette a neokonokat, hogy Rumsfeld hadügyminiszter már másnap kijelentette: bombázni fogják Afganisztánt, akár kiadják bin Ladent, akár nem. Ez is volt az eredeti szándékuk és így is lett. Bin Ladent pedig keresték tovább. Mint ismeretes, évekkel később Afganisztánban megtalálták, megölték és gyorsan eltemették. A rajtaütést végrehajtó kommandó azonban később „véletlenül” szerencsétlenség áldozata lett, ahogy az akciót irányító katonai parancsok is. Itt is eltűnt minden tanú.

9-11 okai és céljai

Nem lehet említés nélkül hagyni, hogy ezernyi oknyomozó és értelmező elmélet született. Megjelentek misztikus és szimbolikus magyarázatok is Tévedés lenne az utóbbiakra szorítkozni, de érdekességként idézzük például a szeptember 11-re vonatkozó számmissztikát. E napon 1941-ben történt Pentagon alapkövetétele; 1973-ban chilei puccs; 1978-ban Camp David; 1990-ben Id. Bush meghirdeti az új világrendet; a madridi merénylet dátuma 2004. március 11; szeptember 11-től 111 nap marad év végéig; Bush 9:11-kor látja a becsapódáskor készült filmet; a késedelmesen felszállt vadászgépek 11 percet késnek; az északi toronyba állítólag becsapó-

dott gép járatszáma AA11 volt; a pennsylvaniai gépen elpusztult áldozatok száma 254, ami összeadva 11; a tornyok 110-emeletesek voltak, és gigantikus 11-esre emlékeztettek; George W. Bush, New York City, Afganisztán, egyaránt 11 betűből áll, mint ahogy ugyanennyiből áll Ramsin Yuseb – az a terrorista, aki már 1993-ban megfenyegette az USA-t, hogy el fogja pusztítani az ikertornyokat (S nem kizárt, hogy ezzel ötletet adott!) – neve is, stb. Az iszlám azonban nem használ számmisztikát; ez is inkább a Talmudra jellemző. Így aztán ezek a meglátások, akár véletlenek, akár tudatosan alkalmazták őket, inkább ütik a hivatalos változatot.

A megértéshez ezúttal is a kinek hasznos kérdés visz bennünket közelebb.

2000-re USA és Izrael nemzetközi tekintélye rohamosan esett, mivel kívül helyezték magukat a nemzetközi jogon, s eszközökben nem válogatva érvényesítették vélt, vagy valós érdekeiket. Az európai, de más közvélemény-kutatásokban már ekkor is **az USA-t és Izraelt tartották a világbékét fenyegető legfőbb tényezőkné**k.

A nemzetközi nyomás alatt Colin Powel amerikai külügyminiszter éppen 2001 szeptemberében szándékozott bejelenteni, hogy az USA, Camp David és más kudarcok fényében célszerűnek tartja önálló palesztin állam létrehozását (amire 1948 óta érvényes ENSZ-határozat van, de éppen az USA és Izrael mindig megakadályozza), amit Izrael **minden áron** el akart kerülni.

Szakértők a new-yorki tőzsde összeomlását (azaz a 2008-ban bekövetkezett válságot) 2001. szeptemberre várták. A válságban közrejátszott az is, hogy az ekkor már egypólusú világ nem igényelt elég fegyvert, márpedig az amerikai gazdaság egyik húzóágazata mindig a fegyvergyártás volt. Fegyvereket igénylő hadi cselekményekre volt égető szükség.

A századforduló éveiben csúcspontjára ért a globalizációt és a multinacionális nagyvállalatok terjeszkedését kísérő káros gazdasági, társadalmi, környezeti hatások elleni világméretű tiltakozás. 1994. január 1-jén kezdődött, amikor életbe lépett a NAFTA (az USA, Mexikó és Kanada közti szabadkereskedelmi egyezmény) és Mexikóban felkelés tört ki ellene, amit a neoliberalizmus és a globalizmus elleni világmozgalom kezdeteként tartanak számon. Ezt követően az antiglobalista mozgalom elterjedt szerte a világban. 1999 novemberében a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) seattle-i ülését tömegtüntetés akadályozta meg. A tüntetők azzal vádolták a WTO-t, hogy nem demokratikus, titokban szervezkedik, multinacionális vállalatok befolyása alatt áll. Még a legnagyobb amerikai szakszervezet, az AFL-CIO szerint is multinacionális tőkét szolgálja. Erőteljes tiltakozási hullám követte a WTO-t, bárhol is ülésezett. 2000 áprilisában, Washingtonban hatalmas tiltakozás volt az IMF és a Világbank közös ülése ellen, 2000 szeptemberében Prágában került sor az első európai antiglobalizációs tömegtüntetésre az IMF és a Világbank ottani ülése idején, 2000 decemberében pedig Nizzában 100.000 ember tiltakozott az EU ellen. 2001. január 25. és 30. között a világgazdasági fórum (World Economic Forum) idején és ellenében Porto Alegreben óriási politikai hatással járó Szociális Világforum zajlott le, amelyet hasonló megmozdulások követtek sok helyen. 2001 januárjában Davosban volt tüntetés, 2001 júliusában, a G7 találkozója idején több szá-

zezres tüntetés zajlott le Genovában, ahol a rendőri provokációk összecsapásokhoz vezettek, s egy diák meghalt. A Dél-afrikai Köztársaságban rendezett rasszizmus elleni **nemzetközi kongresszus rasszizmussal vádolta az USA-t, a rabszolga-kereskedelemért jóvátételt követelt a holokauszt mintájára.**

E történelmi pillanatban értelmetlen lett volna bármiféle iszlám merénylet. Pontosabban, ilyen merénylet éppen az USA és Izrael érdekében állt, mert fordíthattak a helyzeten; vádlottak helyett az áldozat szerepébe kerülhettek, legalább átmenetileg. Lehet, hogy majdhogynem a semmiből előtűnt Obama megválasztása is ezt hivatott elősegíteni: egy fekete elnöktől csak nem követelnek majd a feketék jóvátételt?

A 2001. szeptember 11-én bekövetkezett, a WTO-t jelképező Világkereskedelmi Központ tornyai elleni támadás tehát arra volt hivatott, hogy elejét vegye az antiglobalizációs mozgalom további sikerének. Ezt követően 2001 októbere és decembere között még Perugiában, Rómában, Londonban, Madridban százezrek vonultak az utcákra, hazánkban is kezdett kibontakozni a mozgalom, 2002 januárjában pedig sor került második Szociális Világfórumra ugyancsak Porto Alegreben. Ezután azonban a 9-11 ürügyén az USA által meghirdetett terrorizmus elleni háború eseményei kerültek a világpolitika központjába. 9-11 külpolitikai előnyöket, kezdeményezést biztosított az áldozat szerepében fellépő USA-nak. Bush meghirdethette a terrorizmus elleni háborút, egy év múlva, 2002. szeptember 20-án pedig a preventív háború jogát a "rossz tengelye" és az önkényesen kinevezett terroristák ellen. Eluralkodott az USA gyakorlata: elindít egy háborút, majd bevonja a szövetségeseit, s velük fizetteti meg a következményeket.

A 9-11 nagyon fontos, ha nem alapvető célja volt az iraki olajkészletek megkaparintása is, valamint védelem nyújtása Izraelnek. N. Chomsky, találónan fogalmazza meg: *"A mi vezetőink egyáltalán nem örültek. Vége, egyszerűen olyan rendkívüli helyzet adódott, amikor megvalósíthatták arra irányuló réges-régi terveiket, hogy megszerezzék a szaúd-arábiai utáni legnagyobb olajforrásokat. Tegyük hozzá, hogy az iraki invázióval G. Bush nemcsak az olajtársaságokkal, hanem az amerikai katonai-ipari komplexummal számol el, amelyek több százmillió dollárral járultak hozzá győzelméhez az elnökválasztáson."* Erre mondja az amerikai, hogy "No comment". De szerepet játszhatott az is, hogy a tálibok Afganisztánban felszámolták az ópiumtermelést, amelyben pedig a politika világával és a titkosszolgálatokkal összefonódó amerikai maffia igencsak érdekelt. Így aztán semmi csodálkoznivaló nincs azon, hogy Afganisztán bombázását követően nemcsak helyreállt az ópiumtermelés, hanem fel is futott.

Az USA, a világ által az első pillanatban terrorista akciónak vélt esemény által kiváltott együttérzést gátlástalanul kihasználva, pusztító, népirtó háborúba kényszerített sok országot, hazánkat is. **Egy nagyhatalom részéről, amely képes lenne béketeremtő előjellel beleszólni a világ sorsába, ez a lehető legméltatlanabb eljárás, szembemenetelés a történelemmel, az emberiség érdekeivel.** Azzal pedig, hogy a következményeit erőszakkal kiterjeszti a világra, sőt más országokkal fizetteti meg, arra kényszerített mindenkit, hogy ezzel és ne a létérdekeit szolgáló

kérdésekkel foglalkozzon. Ennek következtében az első napokban megnyilvánult őszinte és ösztönös szolidaritást hamarosan megalapozott kétely, vonakodás, kényszerű igenlés, majd szembefordulás váltotta fel a világban, de magában az USA-ban is. Indokolt és időszerű, hogy legalább utólag világosságot teremtsünk. A nyilvánosságra került megdöbbentő tények ismeretében nem lehetünk érdekeltek abban, hogy elhallgassunk, vagy hamis színben lássunk/láttassunk bármit is, sem abban, hogy elfogadjuk mások elfogult, célzatos félrevezető magyarázatát, vagy előítéletét. A világnak, benne közvéleményünknek, joga van tudni, hogy kik, mibe és miért kényszerítették bele a világot, így hazánkat is. Miközben további szemfényvesztésként még napjainkban is olyan törvényt terjesztettek az amerikai Kongresszus elé, amely lehetővé tenné, hogy a 9-11 áldozatainak hozzátartozói perelhessék a bűnrészességgel gyanúsított arab országokat. Ahogy szemfényvesztés az is, Obama amerikai megvétózta a törvényt, azzal indokolva, hogy ártana az amerikai nemzetbiztonsági érdekeknek.

A következtetés csak az lehet, hogy az amerikai politika nem válogat eszközökben; lelkiismeretlenül feláldozza a saját állampolgárait is, s becsapja őket és a világot. Értsük jól: **nem az amerikai népről van szó, hanem a hatalmat ellene gyakorló politikusaikról**, akik csak az erő politikáját ismerik, de nem a politika erejét. Belerángatnak más országokat értelmetlen háborúba, ma is a szemünk előtt gyilkolnak és gyilkoltatnak minden erkölcsi gátlás nélkül. Valamennyi népnek, az amerikai népnek is legszentebb érdeke, hogy elhatárolódjon az amerikai-izraeli indíttatású intézményesített államközi terrorizmustól, s a vele párosuló, a gondolkodást és a vélemény-nyilvánítást tiltó szellemi-politikai terrorizmustól. Az USA-nak meg kell értenie, hogy egyedül az erejével nem sokra megy, látványos önprovokációkkal sem csaphatja be többé a világot, s csak akkor tehet szert igazi nemzetközi tekintélyre és elismerésre, ha nem halált, hanem békét osztogat a világban. **Az USA és Izrael csak békéért kaphat békét, és csak úgy tud véget vetni a terrorizmusnak, ha abbahagyja!**

Mi pedig tizenöt év után ne ülünk fel a megtévesztésnek. Minden tekintetben el kell határolódnunk az amerikai-izraeli indíttatású intézményesített államközi terrorizmustól. Ne kockáztassuk és áldozzuk katonáink életét idegen országokban, még idegenebb érdekekért. Nem vállalhatunk ilyen szövetségi kötelezettségeket. E szolgálai, a magyar nemzeti érdekekkel kifejezetten szembeforduló politikát nemcsak meg kell kérdőjelezni, hanem radikálisan véget kell vetni neki. S nem holnap, hanem ma, mert a kivárás egyre biztosabban a halált jelenti.

- - -

* A szerző nyugalmazott nagykövet, köztisztviselő.

(Megjelent a KAPU 2016/10 számában)